

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 ft — kr., Negyedévre 1 ft 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytatásán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: KATONA J.-ÚTCA, 35. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 186. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árcsökkentés adatik.

Bélyegdíj minden bejtatásért 30 kr.

A rosszul eléfrelt közigazgatás.

Maholnap megkezdik a kaszárnya építkezési munkálatait. Még csak képzőletileg áll előtűnk a terjedelmes és 700,000 frtot meghaladó értékkel építendő épület, a mely ha elkészül, egy régi vágya, egy régi óhajta a városnak valósul meg: már újult erővel lép előtérbe a város egy más, szintén régi és élénken érzett vágya.

A katonai lovassági laktanya fölépítését rövid, de nagyon rövid idő alatt követni kell a város háza építésének.

Közel fekvők nagyon az indokok. Középkülsőben szerfelett szegények vagyunk s így már maga az a körülmény is indokoltá tenné egy a kor követelményeinek teljesen megfelelő városháza építését, de van ezen kívül sok, nagyon sok indok arra, hogy városházát kell építeni és pedig mielőbb.

Alig ismerünk községet a nagy magyar hazában, melynek közigazgatása olyan szegényesen nemcsak, de olyan rosszul legyen eléfrelve, mint Kecskemét város közigazgatása.

Gondoljunk csak rá, hogy milyen nyomorúságos a tanácssterem, a mely még egy rendezett tanácssal bíró város képviselőtestülete tanácskozásihoz is méltatlan.

Kicsiny, alacsony, kényelmetlen s bizon abba csak a mi szerény, talán túlzottan is szerény igényű bizottsági tagjaink tudtak és tudnak belenyugodni. Ez azonban kényelmi tekintet, mely előtt szükségképp még nem kell meghajolni.

De hát a városi levéltár eléfrelése? A beavatottak nagyon tudják, hogy a városi levéltár rendezésének útjában áll a helyiség hiánya. Olyan labirint is az ma, a melyben csak nagyon beavatott egyn tud eligazodni.

Már pedig hogy ez rendeztessék, illetve, hogy rendezhetővé legyen, ezt már nem a kényelmi szempont, nem is a sajátos érdek, hanem a jövő nem-

zedék iránti tartozó kötelességünk parancsolja.

Hogyan van eléfrelve a könyvelőhivatal?

Erre a kérdésre mindenki csak azzal felelhet: hogy nagyon rosszul. Kényelmetlen zughely az, mely nélküli a lég és világosság kellő esztornái is.

A városi pénztár csakis ilyen czél-szerűtlenül eléfrelt könyvelőhivatalnak lehet méltó társa.

Szűk, alacsony szoba, fulladt léggel és kevés, de nagyon kevés világossággal.

A városi központi iroda csak bereszakolva tűri meg azokat a nagy nehezen beférelt asztalokat s azok mellett dolgozó irnokokat.

Hát a polgármester hivatalos helyisége?

Ez is nagyon, de nagyon kifogásolható.

A polgármester hivatalos helyiségeinek még előszobája csines tényleg. Előszobája a polgármesteri jegyző dolgozó szobája.

Hogy illik ez össze? mert ha felek jönnek a polgármesterhez, ezek itt a jegyző dolgozó szobájában kénytelenek magukat eléfrelni, míg a sor rájuk kerül s ilyenkor a jegyző vagy nem dolgozhatik, vagy kénytelen a feleket a folyosóra terelni.

Hát a kapitányi hivatal?

Ez aztán még csak az igaz.

Több fogalmazó dolgozik egy szobában, kik rendőri vizsgálat foganatosításával vannak megbízva.

Hogyan dolgoznak ezek most már, ha vizsgálatot foganatosítanak?

A városi orvosok egy zug szobára vannak utalva, börtönhelyiség úgy tudjuk, összesen három van. Ebbe kell eléfrelni a letartóztatottakat.

És még ezen csak úgy fővonásokban rajzolt hiányok mellett utalni kívánunk még egyre.

Hol lakik a főispán, mikor a városba jön?

Lakik a Beretvás szálloda egyik

vagy másik szobáskájában, a hova a pincér bölcsessége elhelyezi.

Bizon ezt a szükmarkúságot nem érdemli meg az a főispán, a ki annyi jóindulatot, annyi jóakaratot tanúsított és tanúsít folytonosan a város iránt s bizon mi tőrés tagadás van benne, hogy a miniszterium kérdézősködésére most — a főispáni hivatalok tervbevett szervezése alkalmával — hogy miképpen van a főispán lakása és hivatala eléfrelve? nagyon, de nagyon rövidke feleletet adhatunk.

El akartuk mondani ezt csak úgy futólag azért, mert hallottunk olyasmit pengetni, hogy a városháza építésével még várhatunk addig, míg a kaszárnya költségeinek terhe egy kissé megkönnybedik.

A mi véleményünk szerint nem várhatunk ilyen sokáig.

A lovas kaszárnya a hogy elkészül, következni kell a városháza építésének, mert toldozgatással a felsorolt bajokom már nem segíthetünk.

És éppen azért, mert ezt az ügyet elő kell készíteni, már jóval előbb jó rá beszélni.

Mindenki érzi a városház építésének szükségét.

Igy élérkezett az idő, hogy definitive megállapíttassék, hogy hova lesz az építendő; kell lenni tervnek s költségvetésnek, a melylyel irányadóul szolgálhat arra, hogy a város mily előkészületeket tegyen.

Mi hisszük, hogy a városi tisztikar a polgármesterrel az élén kezdeményezni fogja ennek az ügynek is az előkészítését.

K Ö Z Ü G Y.

Városi előfogatok

A városnak nemcsak a teherszállításra szolgáló nehéz, hanem a tisztviselők hivatalos működéséinél a személyszállításra alkalmas könnyű előfogatokra is szüksége van. Ez utóbbiakat a város eddigelő szerződészerű megállapodás alapján vállalkozó által állit-

tatta elő; a teherszállító előfogatok pedig fel-fogadtattak.

Tudjuk, hogy a személyszállító könnyű előfogatok szolgáltatása tárgyában létrejött bérszerződés a folyó év végével lejár; ennél fogva a városi tanács egy négyes, egy háromas és két kettős fogat szolgáltatása czéljából az árlejtést meghirdetni rendelte azzal, hogy vállalkozóval szemben a bérszerződés újabb három évi tartamra fog megkötetni.

Az árlejtés f. évi augusztus 18-án tartott meg s egy vállalkozó jelentkezett, ki 7500 frt bérszösszeget ajánlotta fel az előfogati szolgálat teljesítését.

Az árlejtésnél hiányozván a vállalkozói verseny, a városra nézve előnyösebb ajánlatot reményében az árlejtés még egy ízben megkísérletni rendeltetett. De ugyanez a városi tanács kebelében felvetett az a kérdés, hogy nem volna-e előnyösebb, nem lenne-e czélirányosabb, ha a város a szükséges előfogatokot árlejtés és szerződéseszerű bérbeadás mellőzésével házi kezelés mellett szerezne be és tartaná fenn a város szolgálatára.

S éppen ez a kérdés az, a melyet e helyütt a magunk részéről megoldani akarunk.

Két oldalról vizsgálódunk meg a felvetett kérdést. Az egyik oldala tisztán pénzügyi, a másik czél-szerűségi. Ha mindkettő előnyösebb, mint a szerződésen alapuló általánosított bérszerzés, úgy a vállalkozó mellőzésével a házi kezelést kell érvényre emelnünk.

Lássuk előbb a kérdés financiai részét. A városi tanács szakértőkből álló bizottsággal megállapíttatta, hogy házi kezelés mellett mennyibe kerülne a városnak átlag egy négyes, egy háromas és két kettős fogat beszerzése és fenntartása. Egyidejűleg a város még egy ízben próba-árlejtés foganatosítását rendelte el.

Az árlejtés f. hó 15-én meg is tartott, a mikor is a városra nézve az a vállalkozó tett legelőnyösebb ajánlatot, a ki 6800 frt bérszösszeget ígérte az előfogati szolgálat teljesítését. Ez tehát az első árlejtésnél 700 frttal kedvezőbb eredményű volt.

E közben a szakértői bizottság is megtette a házi kezelésre vonatkozó kiszámítását, a mely szerint az előfogati szolgálatot 5700 frtjába kerülne városunk közönségének.

Házi kezelés mellett tehát az említett előfogatok 1100 frttal olcsóbbért állíthatók elő a második árlejtés legkedvezőbb ajánlatánál.

Bizon pedig a szakértők számítása nagyon is szigorú; úgy a beruházási töké, mint a fenntartási költségek inkább magasabb, mint alacsonyabb összegekkel vannak felvéve, mint az eshetőleges költségek is be vannak vonva a kombinációba, beruházandó tőke-kamatot, sőt még a lovakban, kocsiakban és

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

Képek a szegénymenházból.

Ha a társadalom különböző osztályainak életét megfigyeljük, mindenkinél megtaláljuk ama sajátosságokat, melyek az egének előtt az életet becsessé s a világot vonzóvá teszik. Az előkelő és művelt osztályok természetesen a leg több móddal rendelkeznek arra nézve, hogy az életet mindinkább feltettebb kincses tegegyék, elannyira, hogy azon módozatokat még csak elősorolni sem volna lehetséges annál is inkább, mert azok igen sokszor csak egy-egy pillanattól függenek, helyzetszerűek; de hogy mégis az ilyenek hányfélek lehetnek, gondoljon csak vissza kiki saját életére (Eőtvsöl szólván) lehetetlen, hogy ne találjon oly emlékekre, melyek szívében maradóan nyomokat nem hagytak volna. Már pedig (mint Eőtvsöl folytatja) kinek csak egy virágja van, melynek kinyitást várja, reményli; kinek csak egy ebe legyen, melyről meggyőződött, hogy hozzá ragaszkodik . . . az előtt nem lehet teljesen közönyös az élet, az többé-kevésbbé ahhoz ragaszkodik.

Igaz, hogy az élvezetek aránytalan tömege az előkelő és művelt tömegnek jutott leginkább osztályrésztül, de megtaláljuk azt a legegyszerűbb népekénél is, csak mindent helyzetéhez, körülményeizhez s gondolkodás és érzésmódjához arányosítottunk.

Nem akarom itt rajzolni a grófnőt, ki bársonykarszékébe dölve a troubadourok vonzó világáról mereng; nem akarom rajzolni a leányt, ki előtt a titkos imádó térdelve esdekel; nem a világit ezernyi hóbertja s a tudóst bölcselkedései közepezt; hanem élvezetem olvasómat oda, hol nem találjuk az életet becsenek s a világot vonzóknak, hanem a látottakon kicsordul szemekből a köny s idegeinket borzalom futja keresztül — élvezetem a menház lakóihoz.

A kik már megszokták őket és foglalkoznak velük, azok csak "példányoknak" nevezik; nevezük hát mi is így.

Vannak közönséges és ritka példányok. Közönségesek azok, kiknek egész életük még a legkisebb körökben sem volt soha befolyással, hanem egész rendeltetésük csak az volt, hogy a statisztikában az emberek számát egygyel szaporítsák.

Életüket agg korakig eltengették, munkálkodni többé nem képesek, eltartásukra vállalkozó nem akad, kijönnek tehát a menházba, hol úgyszólván gondolatok nélkül — naponként közönyösen nézik a nap felkeltét, mely rájuk sem jót, sem rosszat hozandó nem lesz s várják az utolsó leáldozást, mely őket a statisztikából kitörleudi.

Ezek is emberek voltak! — sóhajtsunk fel s menjünk a ritka példányokhoz.

Itt egy fiatal ember. Egész teste idomtalan; arczán egyetlen szabályos vonás nem található. Ha szemét reád veti, azonnal észreveheted: hogy bárgyú. Nem történhetnék kö-

rültelemmi, a mi figyelmét csak a legparányibb fokban is megragadná . . . de ha azt említed neki: hogy katonának sorozás és vörös nadrágot kap, akkor oly határtalan öröm tör ki belőle, mely egész testét megrázza. Eltorzult arczai má ránkába jönnek, szemét csaknem teljesen felforgatja, ajkai tájékozatlan, kezeit görcsösen tördeli s ugrándozik míg el nem fullad . . . A hatás egy percz múlva eltűnik s csendes lesz ismét, mint a halott.

A mélyebben nem gondolkodó egyet nevet rajta és tovább meg — de nem borzadhatunk-e meg a gondolattól: hogy ezt is "ember"-nek hívják — — — és mi is emberek vagyunk!

Hát ez a vén ember kiesoda, kinek arczára tekintve azonnal észreveheted, hogy nem a közönséges példányokból való?

Hja, ennek az élete regény!

Művelt esádból származott s ő is a tudomány pályára lépett, mint a család többi férfi tagjai. Már-már végződött volt a pályát, midőn szüleinek elhalálása folytán a család teljesen felbomlott. Örökösödési perlekedések miatt szétszakadtak, meghidegülték egymás iránt az összetartozók s egymásról később mint sem tudva éltek napjaikat. A magára hagyott fiatal ember könnyelművé lett s lépést lépés követett az elzültséggel fel. Regényes szerelmi kalandok, tobzódsók, kék és gyönyör . . . majd nélkülözés, hányattatás s inség töltik ki azon időt, mely a mulatógylek és a szegénymenház közt folyt el. Élni to-

vább nem tudott, öngyilkos lenni nem bírt s végre testben és lélekben teljesen megtörve ide jutott. S most az egykor oly nyugtalan lélek csendesen pihen. Meggőnyedett testén békével viseli a szürke zubbonyt, melynek helyét egykor a salon-kabát foglalta el s lábait nem szorítja a könyörülő várossal által nyújtott bő csizma, mint egykor a salonokban használt lakktopánjai. Vágyai most csak annyira törpültek, hogy szurtos cserép pipájába, melyet egykor kereseményének utolsó garabóly szerzett, egy maroknyi dolányt akadjon. Szép, csendes esteken kifelé a gyepre s szótlanul mereng a délibáb által annyiszor megcsalt rónán . . . Ki tudja, minők lehetnek gondolatai s minő érzések foglalhatják el azt a keblet, melyet most a koldászubbony fedez . . .

Emitt egy nő vonja magára figyelmedet.

Alakja a szegények öltözékében is kiemeli őt a többi közül. Magatartása, mozdulata, arczkéijezése s különösen tekintete elárulja, hogy nem a közönséges példányokból való.

Ez sem társalkodik senkivel; szótlanul, elmélázva tölti napjait. De társai közt akad, ki sokat, nagyon sokat tud elbeszélni róla.

Kisasszony volt ez lelkeim — beszélni az őt ismerő öreg asszony — nagy kisasszony volt. Ismertem apját, anyját meg az egész falamiáját. Sokszor megfordultam én a házuknál, mosni jártam oda s az öreg tejesúrnak — mert hivatalbeli volt az apja — minden ügyüket bajukat hallottam.

István és Paulay Ödön végzett bölcsészek nyújtották be pályázati kérvényeiket.

— A félégházi ovoda-egylet a nemrégiben tetemes költséggel átalakított ovoda helyiség felszerelését ünnepléte f. hó 26-án tartotta meg az összes intelligencia részvételével. Az ünneplést Tóth Károly városi főkapitány, mint az ovoda egylet elnöke nyitotta meg szellemes ünnepi beszéddel. Ezután Novaszéki János ez alkalomra írt versét az elnök 7 éves leánykájára, Tóth Belluska általános tetszése között elszavalta. Az ünneplést Bajáki János egyleti pénztárosnak az ovoda egylet történetét felőlé felolvasása fejezte be. Az ünneplést végzővel kedélyes táncmulatság tartott, mely fejeletlen jó kedvével folyt kora reggelig.

— A félégházi új vendéglő felépítése ezéjjelből az építést bizottság a múlt héten tartotta meg az árjelést Molnár István polgármester elnöklété alatt. Négy zárt ajánlat nyújtotta be. Ezek közül legkedvezőbb volt Jirasek és Krausz szegedi vállalkozók ajánlata 77,490 ft 43 krral. A bizottság elfogadta végtelen ajánlatot hozza javaslatba a közgyűlés előtt. Nevezett vállalkozók különben is igen jó hírnévére érdemnek s éppen ez okból a szegedi színház felépítésére is ők kaptak megbízást.

— A „Nagy-Kőrös” utóbbi számában „Közgazgatásunk árnyképei” cím alatt vezércikkhez s a közegészségi ügyet szellőzteti, mint olyat, mely dacára a többszörös hírlapi felszólításnak, a városi hatóság által nem istápolott s a közegészségügyi vezérlelettel rendelenségek el nem hárítottak s óvintézkedések nem történtek. A többiek között így szól: „Az útezek, udvarok, csatornák tisztítására a felügyelet nagyon hiányos. Lapos, posványos helyek, dögletek kigőzögősi moocsók és kanálisok, büzhődő kifolyások, még a főútezekre is csak úgy vannak, mint a kivilágítás korszakban voltak”. Ez nekünk is és számos alföldi városnak szól. A csatornák és udvarok nálunk is számos helyen miserábilis állapotban vannak; ideje volna már addig, míg vesztély nincs, e tekintetben is óvintézkedéseket tenni.

— A nagy-kőrösi dalárdá táncmulatsággal egybekötött dalestélyét nem mint jelezve volt, f. hó 19-én, hanem több rendbeli belgi akadémia fogva f. hó 23-án tartotta meg, még pedig úgy anyagi, mint szellemi részét illetőleg fényes sikerrel. A dallestély műsorozata a következő volt. 1. „Magyar királyi-dal”, Lisztől. 2. „Kossuth-dal”, Lányitól. 3. „Bor-dal”, Ernáni dalműből. 4. „Nyári éj” Abttól. 5. Papi tante, Genétől. 6. „Magyar dalár-induló” Hübértől.

— Czegléd város tanácsához a napokban Dr. Csurgai László városi orvos közegészségügyi szempontból igen fontos javaslatot nyújtott be, melyből a következőket emeljük ki: Hogy minden időben elegendő mennyiségű jég legyen készletben s nehogy éppen akkor fogyjon el, a mikor arra legnagyobb szükség lehet, t. i. a nyári forróság alatt, javasolja, hogy két jégverem építtessék és pedig egyik a városháza, másik a kórház udvarán. A városban több helyen létező búzós pocsolnyák töltessenek el, még pedig most, midőn azok ki vannak száradva. A lakházi egészségügyi szempontból hatóságilag ellenőriztessenek. Végre a trágágy-összehalmozás, nagyobb mennyiségben sertés hizlalás, a város területén nyers bőrök száritása és fagygyűrttya nagy mennyiségben eszközölt gyártása tekintetben alkottat szabályrendelet szigorú foganatosítását javasolja.

hanem... csak Kecskemét? Oh, az elhaló természet forró bucsúcskjától, hogy felhevülnek más városbeliek és sietnének ki, élvezni a természetet — a miképpen (persze ha volna szegényeknek). Én voltam itt már zuhogó esőben is, azt hívné, hogy kint olyankor szokás kisételni, de miként szép időben, azonképpen rossz időben sem találtam én soha egy lelket... Mindég lehaglott engem, a város azon részvétele, melylyel az élő botanikai múzeum iránt viselkedik... Merem állítani, hogy kicsiben sokkal többet produkál, mint a Margitsziget; ez, a csapadék hullámoktól körülveve, a Margit szőlő korabeli hétézáz éves platánfák által árnyékozva, útnak imponans szélessége s az azok folyatában eltérülő virág-csoport változékonyasága által, oly felemelő benyomást tesz a szemlélőre, hogy kevés leborulni a természet nagyserűségére s a műkértésztől tőle előtt... Mig a mi kertünk sokfélesége, tájhalmozottsága, de mégis arányossága által köti le figyelmünket; megtalálják itt szép hőlyeimek önmagukat egy-egy pompás rózsa alakjában... az almák serge oly kádkálóan pirosanak le a gyermekek felé, hogy nagy erőfeszítést igényelnek, egyet onnét le nem szakítani... a gazdaemberek olyan szép számmal való fát találnak itt, vagy uszornak gyertya egyenes ifjú fenyveseket... a szákcseknék pedig biznak, ha meglátják azokat az egy akó nagyságú tököket, dinnyéket, vagy a magyar szemű borsót, vagy a gyönyörű spinátot... (legkedvesebb étel!) —

— Czegléd város képviselőtestületének a múlt héten tartott közgyűlésén az iparskola f. tanévi költségvetéséről mutatkozó 654 ft 24 kr. hiánylat, fedezésére állami segély kérelmezése határozatot. Ugyanezen közgyűlésből az 1883 ik évben kirendelt katonai kárhatalom költségei, számszerűen 772 ft 26 kr. megtérítése — miután ezen rendkívüli kiadás a f. évi költségvetésbe fel nem vétetett — időhaldéki iránt ferjertesítést intéztetett a kormányhoz. — A városi keresimáltatási jog házi kezelése — mivel a múlt évi bérösszeg alig felérésben ígértetett meg — elrendeltetett.

CSARNOK.

Az erkölcsan történetéből.

Az erkölcsan (ethika) főbb elveivel az emberiség nagy része már ezelőtt évszázadokkal tisztában volt; annál feltűnőbb, hogy aránylag későn akadtak férfiak, a kik azokat rendszerbe foglalták s módszeresen taglalva, tudományává alkották. Amannak kulesát az ember szellemi természetének örök és lényegében változatlan minőségében találjuk, az utóbbian tapasztalható késedelem a bölcselkedés és emberi tudomány minden részét ismerő egyén hiányából magyarázható meg.

Az erkölcsani elvek tüzesebb vizsgálata Európában Szokrates kezdte meg. Az ókor azon elvének megfelelően, hogy alapjában véve minden ember jó, minden embert alkalmasnak nyilvánított az erkölcs életre; az tehát, hogy valaki erkölcsös, vagy erkölcselen legyen, tisztán akaratától függ.

Mellözve a görög zóisták sokszor célzatosan álokoskodásait, igazi bölcsleik között Arisztotelesz lesz az, ki a bölcselleti íton tisztázott erkölcsi elveket, rendszerbe foglalva tárgyalta. Három rendbeli ethikája, az a melyet Nikomachoszhoz címzett az, mely Eudémusról van elnevezve s a Nagy Ethika, habár csak töredékben jutott reánk, elég kimertően tárgyalja az erkölcsan elveit s oly tudományos alapossággal van írva, hogy művelő jobbat sem előtte, sem utána többé senki sem irt.

A rómaiak első és legjelentékenyebb bölcselati írójára, Ciceró, főszüllyt a szónoklatra fektetett, de a bölcselkedés egyéb ágában is jártas volt s ha nem is irt rendszeres ethikát, talánunk művei közt olyant, mely a kötelesekről szól, nagyrésben tehát gyakorlati ethikát tartalmaz. Áttulmányozta a görög írókat s a hazai irodalmat s mint elsőrendű államfő és szónok irataiban legalább soha sem feledkezett meg az igazi derék ember rendeltetéséről. Azon időben, midőn a görög nyelv és irodalom tanulmányozását szükségtelennek tartották, vagy azzal nem törődtek, az ő művei képeztek azon kútfőt, melyből a régiek bölcselati tanait merítették.

A császárság korában a rómaiak közül még Szeneka válik ki, a ki sokirányú működése közben az erkölcsi elvek megbeszélésével is foglalkozott, a melyeket majd bővebben, majd kevésbé bőven tárgyal.

Ide vonható még Valerius Maximus is, a ki a híres emberekről írt művében az erényes és kiváló férfiakra volt tekintettel s azoknak kitűnő tulajdonságaikkal ismertet meg bennünket. Értékes még e tekintetben az életirő Cornelius Nepos, habár czéjja lényegesen elterő Valeriustól s a görögül író Plutarch párhuzamai s különben a nevelésről írt műve, a melyben az emberi lélek erőben és épségben tartására a bölcseletet s így különösen

a formáló erkölcsant is, mellőzhetetlennek nyilvánítja.

Bövelőkők erkölcsi szempontokkal az az ifjabb Plinius is, úgy leveleiben, mint Traján császárhoz intézett dícsérő beszédekben (panegyri); amokban leginkább a magán emberek erényei és bünei, emebben az uralkodó kötelesegei és mulasztásai mérlegettenek, nem rendszeresen, hanem „pront res incidunt”, a mint az élet eseményei arra alkalmas szolgáltatnak.

Uj, a történetírásban koráig kevesebb figyelembe veit állásponat foglalt el kortársai, Tacitus, a kinek történeti műveit ethikus szellem lengi át. „Mielőtt — írja Gibbon — a közönség elé lépett volna, nyugodtan bevárta, míg szellem teljesen megértet s már negyven évesnél idősebb vala, midőn az erényes Agrikola emlékére való hálás tekintet első történeti művének megírására készített, azon műnek, mely a legkésőbbi utókornak is örömit fog szerezni s azt oktatói fogja”. Hasonló dícsérőt éri történetét és évkönyveit; „melyeknek minden mondata a legalapossabb megfigyelésről tanúskodik s a legelevenebb képkel van telve”.

Nem változtak a bölcsészeti erkölcsan elvei, de módosultak a názárethi Jézus föléptével és tanításával. Tanának lényege az, hogy az emberiségnek egy közös atyja van, az isten s az emberek az ő gyermekek lévén, testvérek; a megromlott erkölcs megjavítását ezen hittal akarta elérni s így megvertent a szeretet vallását (charitas) s annak függelékét a keresztény erkölcsant, melynek első részét az egy igaz isten iránti kötelesegek taná képezi, a miről a pogány íróknál alig lehetett szó.

Hirdették és terjesztették tanait tanítványai, az apostolok, a kik között különösen Pál apostol válik ki; leveleiben szórványosan oly magasztos tanokra akadunk, a melyek lelkiünk áhitattal és ihlettel töltik el. Utódaik, az egyházatyák, egyoldalú irányban haladtak s a türelmesség erényéről gyakran megelégedkezve, jó hiteztetők voltak, de kiméletlenül megtámadtak mindent, a mi rendszerűnek nem illett, sok rosszat elnéztek hűveknél s sok jót osztoroztak azoknál, a kik őket követni nem akartak.

Szomorú sorsa volt tudományban s életben egyaránt az ethikának a középkorban, a melynek scholastikus teológiája lenyűgözte a szellem szabad röplését s inkább értelmi és erkölcsi kárral, mint hasznossal úzte manapság megfoghatatlan tudományát. Mint istentelen tetsző cselekvényt hirdettek sokszor olyas valamit, a mit elfogulatlanul gondolkozva bűnnek kell bélyegeznünk s vétéseket büntették azt, a ki együgyűségeiket meg merte támadni.

Ujjabb fény derengett az újjászüllemés (renaissance) és a hitújítás korszakában, de amannak áldásos működését az utóbbi szükkelbűsége és korlátolt gondolkodásomjága megbénította; holott csak vályvetett törekvés süpörthette volna el azt a sok szellemi polványt, melyet a középkori szalmacséplők üzemeltettek. A reformáció feladatát a hit megisztításával vélte megoldhatónak, munkásságát tehát a hitre fektette s az erkölcsant ennek alárendelte s így ezt ugyanazon ösvény fölé vitte, mint a scholastika. De az újjászüllemés újabb hajtása az emberségtudás (humanismus) csendesen, de mélyen hatotta át a hitújítás sok hívét is, a ki a kiméletlen rajongás fölött palczált tört. A reformációknak tehát akarva, nem akarva, meg kellett akudnia a humanissmussal éppen úgy, mint a katholicizmusnak is: túrté, mert túrtie kel-

lett, fájdalom! rendszerint csak ott, a hol csakugyan kellett.

De a bölcsészeti erkölcsan főlevedendő- sére sem a reneszáncz, sem a reformáció, sem a humanizmus nem szolgáltatott alkalmat, mert mind a három beírta a saját keresztény erkölcsantával, a hol szüksegből figyelemmel volt reá; a főlevezítés a vallásos világlásoknak volt eredménye. A hugenották elleni vérgengzés, a protestánsok küzdelese Franciaországban, a harmincéves háború, a Stuartokkal tanúsított bánásmód stb. stb., egyes gondolkodókban tette serkentette a lelket, a kik az embert embernek látták mindenütt s nemzetiségére, vallására való tekintet nélkül annak feladatát, különösen pedig kötelesegeit kutatták. Vezérelvük az volt az egyén létét a társas együttlében lehetővé, biztossá tenni a szabályait ezen elvhez képest szövegzték. A kezdeményezés az angoloké, folytatás a németeké s ma már tán nincs mivel európai nemzet, melynek bölcsészeti erkölcsant írója ne volna.

Hippiász.

Kecskeméti krónikás adomák a közelmúlt időből.

Egy polgármester, a ki kifüstölti a tömeges látogatókat.

Nem is olyan régen volt, sokan még emlékeznek rá, mikor Kecskemét város polgármesterének hivatalos helyisége egy szük szobácskából állott.

Mint mindig, úgy akkor is minden ügyes-bajos ember a polgármester nyakára járt, ki ezt kérte, ki amatt, egyik egyért, másik másért panaszkodott. Megtörtént pedig nem egyszer, hogy a polgármesteri szoba tömve volt oly egyénekkel, kik mindannyian személyesen raktak beszélni a város első emberével.

Fuflasztó meleg volt, a lég a szobácskában nyomozást.

Ha ez így megy, gondol magában a polgármester, akkor ugyan áldozatul eshetik az egészségre.

De miképpen segíten a bajon? Az egyenkint való beeresztés akkor még nem volt divatban. A mit valaki elmondani akart a polgármesternek, hát elmondotta akár száz ember füle hallatára is. A bejelentésről pedig éppen úgy himta ma, szó se volt.

De hász-harmincz ember által ki és belélegzett levegőben csak nem maradtott meg a polgármester?

Támadt egy jó ötlete.

Igen erős dohányt, török dohányt kapott ajándékba.

Ez segített.

Egy meleg napon ugyancsak tódultak be ismét a polgármesterhez a civisek.

Ekkor a város első embere előveszi a csibukot, megtölti ama bizonyos török dohányval s ereszi a légbe a füstgomolyokat.

Pár pillanat múlva a polgármester láthatatlanul a füstgomolyoktól.

A civisek mellére szállt a füst. Nem bírta kiállani. Eleinte köhögtek, köhécseltek, aztán ott hagyták a polgármestert, mint Szt. Pál az oláhokat.

Ez előfordult aztán ismételten, valahányszor csak sokan benemiek a polgármesterhez, de a csibuk meg a dohány, az segített.

Később aztán letettek a civilek a rossz szokásról. Nem mentek be tömegesen a szobácskára, mert tudták, hogy a polgármester kifüstölti őket.

(Alkalmilag folytatjuk.)

Gazdaság.

A szőlő eltartásának legkönnyebb practicus módja a következő: Egy jó tiszta napfényes délután egészen a venyigénél, a hol már meg van száradva a fűrt kocsányra, lemetezük a szőlőt, és aztán lehetőleg edényekben rázatlanul az eltartási helyhez viszzük. Itt mielőtt elraknánk, a netalán törődött vagy rothadt szemeket hegyes olóval a fűrtől kimentesszük, s a tiszta fűrtöket a deszka állványokra kitergettet zsup szalma rétegre egymás mellé rakjuk, és a fagyos éjjelek közeldével gyékényvel betemetjük. Ha a helyiség tiszta napos időben kiszáradt, kevés munkával késő tavaszig eltartható így a szőlő. A felkötözés elvetendő, mert a fűrtök a légás közben könnyen megsérülnek, és e mellett a kötözgetés sok szükségtelen munkavesztetést. A fentebb leirt mód szerint eltett szőlő a jó meleg padláson is bátran ott hagyható decemzerig.

A későn érett dinnyék karácsonyig is eltartathatók, a görögdinnyék a leszállt kocsányon beszurkolva, jól kiképzett hordókba tétetnek, s ezekben pinezékbe helyeztetnek; a sárgadinnyék pedig valami kantárszerű hálóban ugyanily fagymentes, de tiszta levegőjű helyiségben felakasztva tartatnak. Megjegyzendő, hogy az eltéveszté kiválasztott dinnyéknek teljesen hibátlan hajúknak, és jól kiérettnek kell lenni.

Hordó-tapasz. Szivárgó hordók bekenésére sokszor és sokféle szert ajánlottak már; egyszerűsége és czélserűsége miatt egyike a legjobbaknak azonban a következő: I rész

látván e chassirozó komikus alakot, így nyilatkozott:

„Valóban scandalosus dolog”. Apropos Huszár, még egy apró történetkét akarok elmondani életéből, mely még sehol közölve nem volt s nagyon analog eset Lisznayai Kálmán kettő pattant poharával...

Tomaskó vendéglőjében ülnek: Huszár, Sembery Pista volt képviselő és neje s a szép Hornicekné és sórőznök... Karácson estéje volt, jó kedvűk lévén, sűrűn járták a sórűs kancsókat, midőn egyszerre csak az asztalon levő egy szál gyertya elalszik...

Az asszonyok nevetek eleinte, de egyszerre csak Semberynek elkomorult s ily babonát terjeszt: „Jézusom! valaki közülünk néhány nap múlva meghal”. Huszárna nagyon hatott ez emlékeztető, mintha gyakran el-előgő szivszorulásaira gondolt volna s a sors, a véletlen azt akarta, hogy e dőre babonának igaz legyen, s a Petőfi és Deák szobrok alkotója január elején váratlanul kimúlt.

E travesztikus, satyrikus Katona-szobrot el kell távolítani a műkert legszebb helyéről s egyszerűsind oda nem jöhet más, mint Kecskemét város szülöttének „Bánk-bán” szerzőjének, nagynevű Katonának a sáterében levő érez mellszobra; mert az a hely, a hol most áll, ezen szoborhoz méltatlan. *)

Pankratius.

*) Ajándékba kapta a város Katona J. egy tisztelettel s noha az a szobor egyáltalán sikerültnek nem mondható, évtizedekkel ezelőtt úgy tudjuk, hogy a főváros egyik igen előkelő helyén díszelt. Szerk.

*) Nem vagyunk a czikkíróval egy véleményen, Katona J. szobrának a leglátogatottabb helyen kell állni. Szomszédoktól a lakóházakba a valószínűleg s itt is egy kis szőnyeg kérészet alakítandó. Szerk.

finomra tört borkó, (mely minden régebbi hordóból könnyen szedhető) és 2 rész oltott méz ezen tapaszszal vonatnak be az előbb szárazra törült szivárgó részek. E tapaszból mindenkor csak annyit készítsünk el, a mennyit egyszerre felhasználhatunk; mert különben igen megkeményedik és ekkor már nem használható.

Jó eszet készítése házi kezelésre.
Öntsünk 25 liter tiszta esővizet edénybe, tegyünk bele 3 liter jó szörpöt, keverjük jól össze s azután töltsük egy tiszta hordócskába, rázunk föl 3-szor vagy 4-szer, kenjük három kanálnyi élesztőt egy vagy több darab pirított fekete kenyérré s dobjuk ezt a hordóba, az utóbbit tegyük meleg helyre s hagyjuk 2 hétig ott állni, azután kenjük be vastag sűrű papírral jól szörpvel, téglik apró darabkáira és dobjuk a hordóba. Ez az ezetgát, mely a folyadékot átvaltoztatja. A hordó dugolyukát papírral kell betakarítani, hogy a por ne hulljon. Mintegy hat hónap múlva az ezet kész, mely idővel egyre erősebb lesz. (Die Fundgrube).

Jó oltóviasz és fakenőcs. Egy fél kiló közönséges fenyő szurkot lassú tűznél felolvasztunk s olvadás közben hozzá adunk 30 gr. fagygyút, midőn jól megolvad, lassanként bele töltünk folytonos kavarással közben egy fél decziliter erős szeszt. Az így nyert folyadék esetlenül kenhető, a levegő megkeményedik s egy pár évig sem hull le a fáról. A tavaszi oltás bármely nemelő szintjén jó sikerrel használhatjuk, mert nem oly hig, hogy a végelapokhoz folyjon, nem is annyira kemény, hogy lapáttal kelljen kengetni, mint a híres I. Homme Leport-féle faviaszt. Ha idővel megkeményedik, megolvasztva egy kevés szesz hozzáadásával által kellő folyékony lesz. (M. H. A.)

MOZAIK.

Jó bizonyítvány. Egy családapa kérdezősködik egy fiatal ember felől, ki leánya kezét megkérte s barátja így felel: "Ez a fiatal ember még viheti valamire, ha addig — fel nem akasztják!"

Ez is definitív. Mi az orvosi tudomány? — Mesterség az embert megölni, a nélkül, hogy a rendőrség beleútna orrát a dologba.

Kaszinóban. Egyik kártyajátékos nagy nyereséget szerez az asztalánál. A gyújtó — őh esodák esodája — már az első szál meggyulad. Erre X. úr, ki éppen az imént vesztett minden szemhunyorítás nélkül pár száz forintot, nem állhatja meg szó nélkül: "Uram, önnek szemtelen szerencséje van!"

A vendéglőben. A vendég hivatja a vendéglőst: Azt mondják, hogy kedves leánya maga főz — igaz ez? — Mindenesetre igaz, uram. — Akkor bátor vagyok ezennel megkérni a kezét.

— Hogyan, uram, inyenezkedése önt ennyire viszi?

A vendég tárczájából elővesz egy gyönyörű aranyzóke hajfűrtöt és reszkető hangon így szól: Lássá, vendéglős úr, én imádója vagyok az ilyen aranyzóke hajzatnak. Egy hó óta gyűjtöm a hajszálakat, melyeket itt az ételekben találtam. Tableaux.

Megnyugtató. Dalmát Horvát Szlavonorságok országgyűlése 1885. szept. 30-án ismét megkezdi rendes ténykedését. Így állott ez a hivatalos lapban. Így tehát hivatalosan konstatálva van, hogy rendetlen ténykedésétől a közel jövőben nincs mit tartani.

A "jövő festményét" egy berlini lap így írja le. Magassága 6, hossza 10,000 méter. Ezer festész dolgozott rajta, tehát mindegyiknek 10 méter hosszú vászon jutott. A festmény a népvándorlást ábrázolja életnagyságban és egész kiterjedésében történeti hűséggel.

A festmény szabadban állítatik fel. Előtte kettős vastítógéppel leendő felállítva, mindkét végén pályabázzal; minden 5 percben mindkét pályaházból egy vonat indul el s a közönség innen szemlélheti első, második, harmadik és negyedik osztályú kocsikból a festményt. A vonaton vendéglős és zenekar is van.

A festmény jégeső, villámcsapás, vadászok, szarvasok, madarak stb. által való károsítások ellen műértékek arányában biztosítva van. Szükséghez képest villanyvilágítás mellett esti és éjjeli vonatok is közlekednek.

XIV. Kelemen pápa azt szokta volt mondani: az állampolgárok insége óra, melynek mutatója arra figyelmezteti az uralkodót, hogy nem magának, hanem népeinek kell élnie.

A vegyészett haladása. A falu koresmájában ul egy műtrágya-gyár utazó ügynöke és a jelenlévő földművelők gyártmányai határozottsággal igyekeznek meggyőződöttetni. Bar-

taim, mondja, a vegyészett ma már annyira haladt, hogy egy év múlva minden földműves mellénye zsebében fogja kivülni a trágyát szántóföldjeire. Mire a földművelők egyike felel: Az aratást pedig másik zsebében viszi majd haza.

— Hogy mulattál tegnap N. úr estélyén?
— Jól, csak hogy egy kis visszasság uralkodott: az ételből vékonyan, a zenéből vastagon kaptunk.

Tréfa rózsákkal. A rózsák színe különféleek változtathatók és azzal sokféle tréfát lehet űzni. Ha például piros vagy fehér rózsát zölddel akarunk változtatni, úgy azt nedves dohánnyal hintjük be, néhány óra múlva a dohányt lerázjuk és a rózsák zöld színt öltöttek. Fehér rózsát adunk valakinek és ez néhány óra múlva meglepetéssel veszi észre, hogy a rózsák lassankint pirosodnak. E kis csodát következőleg eszközöljük: Piros rózsát papírtölcserbe teszünk, száradva a tölcser csúcsa felé és megfordítva edény fölé tartjuk, melyben kénvirágot gyújtottunk meg. A rózsák csakhamar elvesztik színt és fehér lesz, de néhány óra múlva ismét visszanyeri eredeti színt.

A praktikus amerikai. Egy amerikai üzletember 2-od emeleti lakásába egy tonna szemet akart felvitetni, mely a ház előtt az útezen volt halmozva. Hogy a felszállítási költséget megkímélje, összegyűjtötte az útegyreketek és egy darab: "Nos fűk, ki tud behajítani az egy tonna szemet az ablakon!" A fizékek (mintegy 15—20-an) möhön estek neki a szénnek s hihetetlen gyorsasággal mind felhajították azt rendeltetése helyére. A praktikus amerikai pedig elég nagylelkű volt az ifjaknak — vízzel szolgálói, hogy kezeiket megmossassák.

Jó tanács soha nem jó későn. Dühösen fel by Jerry Brown farmer egy ügyvéd műhelyébe: "Uram, nem élhetek tovább a feleségemmel; választasson el bennünket; az asszony a gyerekekkel is magával viheti, nem bánom!" — "Jóivan, de mi a válasza?" — "Kérni az ügyvéd. "Lássá, ügyvéd úr, a feleségem különben igen derék asszony, de retentésen félnék. Minden áldott este, mikor aludni megyünk, az ágy alá kell öznem, hogy nines-e ott valaki elrejtőzve. Én már meguntam a sok ágy alá kukucskálást, meg a sok perlekedést, a mit az asszony véghezvisz, ha nem akarok az ágy alá nézni!" — "Az ám, barátom, ez nem ok a válasza, hanem tudja mit, a mint hazamegy, vegye elő a fűrész s vágja le az ágy lábait s akkor nem kell az ágy alá kukucskálni!" — "Szent igaz!" kiált fel Jerry Brown, s a bank-jegy, mit egy hét múlva az ügyvédnek hozott, tanúsítja, hogy az ok az elválásra — megszűnt.

"Kaszárnyavizitork". Tábornok Meg vagy fiam az étellel elégedve? Közlegény: Igenis, tábornok úr. Tábornok: Hogy bánna a hússal, nem kap-e az egyik nagyobb adag húst, a másik meg kisebbet? Közlegény: Nem, tábornok úr, minden portió — kicsiny.

ÜZLET.

Piaczi árjegyzék.

Tiszta búza métermázánként.	7.10 krtól	7.30 krig.
Kétszer "	6.20	6.30 "
Rozs "	5.60	5.70 "
Arpa "	5.50	5.60 "
Zab "	6.10	6.20 "
Tengeri kecskeméti mma.	5.60	5.70 "
" csöves "	2.30	2.50 "
Tengeri bánati "	5.70	5.80 "
Köles "	5.20	5.40 "
Szalonna "	46.—	48.— "
Krumpli új "	1.60	2.— "
Szén "	3.—	3.10 "
Szalma "	1.—	1.10 "

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertésbázisról és kölcsönözlegető részvénytársulatnak.

Budapest-Kőbánya, szeptember 25.

Heti átlagárak: magyar vál. árú 280—320 krig. nehéz 43 1/2—44 krt., 180—240 krig. nehéz 45—46 1/2 krt.; öreg 300 krig. nehéz 41—42 krt.; vidéki sertes 44—46 krt., könnyű — krt. Transtóban: sertes 44—46 krt., romániai 44—46 krt. tiszta kilogrammonként.

Első árak: Kukorica 6.15 krt. árpa — krt. Helyi átlagár: szept. 18. maradt 98,912 db.

Felhajtás: alvidékről kövér	1069 db.
" sovány	491 "
Szerbiából	2124 "
M. államvasúttal kövér	4472 "
" sovány	806 "
Vidéki	69 "
	9,031 "
	107,943 db.

Elhajlás: Fevidékre	290 db.
Bécsbe (m. h. 769 db.)	3117 "
Csehországba	743 "
Bodenbach	1596 "
Rutkán át	1409 "
Délnemzetországba	218 "
Budapesti fogyasztás	2156 "
Külfelki	200 "
Magyar államvaspályán	281 "
Marad állomány:	10,010 "
	97,933 db.

Felolós szerkesztő: Dr. TASSY PAL.

HIRDETÉSEK.

Budapesti lóversenyeik.

a) Kiállítási nemzetközi versenyek.

Kezdetük mindig délután 2 órakor.

(Az orsz. kiállítás tözsomzedságában, lová a közúti vaspályára és omnibusok járnak.)

I. nap: vasárnap, október 4.

- 1. Kétévesek futása, díj 5000 frt. 2. Nemzetközi handicap, 20,000 frt. 3. Góddálói díj, 5000 frt. 4. Eladó verseny 24 és id. 2000 frt. 5. Handicap, 2000 frt. 6. Gátverseny-handicap, 4000 frt. 7. Lótenyésztő gazdák versenye. Az elsőnek 500 frt., a másodiknak 150 frt., a harmadiknak 80 frt.

II. nap: kedd, október 6.

- 1. Pásztor-díj, 4000 frt. 2. Nemzetközi verseny 2évesek közt, 15,000 frt. 3. Handicap, 3000 frt. 4. Nemzetközi kiállítási díj, 40,000 frt. 5. Gátverseny, 2000 frt. 6. Akadályverseny, 4000 frt.

III. nap: csütörtök, október 8.

- 1. Kétévesek handicapja, 3000 frt. 2. Kiállítási handicap, 10,000 frt. 3. Eladó-verseny, 5000 frt. 4. Megyeri-díj 4000 frt. 5. Kétévesek eladó-versenye, 3000 frt. 6. Rákosi akadályverseny handicap, 10,000 frt.

IV. nap: vasárnap, október 11.

- 1. Handicap, 4000 frt. 2. Kétévesek nagy handicapja, 8000 frt. 3. Eladó-verseny, 3000 frt. 4. 2é Eladó-versenye, 2000 frt. 5. Nagy gátverseny-handicap, 6000 frt. 6. Akadály-verseny, 4000 frt.

b) Őszi versenyek.

I. nap: kedd, október 13.

- 1. Nursery-handicap, 1000 frt. 2. St-Leger, lovar egyleti díj 5000 frt. 3. Import-díj, 1000 frt. 4. 2é Alad-díj, 1000 frt. 5. Orszávi-díj, 1000 frt. 6. Akadály-verseny, kishéri-díj 1000 frt.

II. nap: csütörtök, október 15.

- 1. Jakabfi-díj, handicap 500 frt. 2. Csikó-díj, 1200 méter, 5000 frt. 3. Totalisneur-díj, handicap 1000 frt. 4. Állam-díj 3000 frt. 5. Eladó-verseny, 2évesek 1000 frt. 6. Gátverseny, handicap 1000 frt.

III. nap: Vasárnap, október 18.

- 1. Ilona-díj, 1000 frt. 2. Kladrubi-díj 2000 frt. 3. Mezőgazdák versenye 150 frt. 4. Kincsem-sorjegy díja, handicap 2900 frt. 5. Kaucazák-díja, 5000 frt. 6. Akadály-verseny, handicap, 1000 frt.

Helyárak: I. oszt. (Passe-par-tout) Úrának egy napra 5 frt. Hölgyeknek 3 frt. Katonatiszteknek 3 frt. (Fedett tribüne, ülőhelyekkel és sétával a gyepon, hol totalisneurök, mászáló- és nyergelő-helyre szabad bemenet.)

A Passe-par-toutok a következő helyeken kaphatók: a) Lovaregyleti főpénztár (Nemzeti Casino); b) országos Casino titkárság (Hungaria szálloda); c) országos szabadelvű pátkör titkárság (Lloyd épület).

A fentebbi passe-par-toutok, továbbá I. ftrós jegyek nem különbség nélkül a II. oszt. helyre (fedett ülőkkel és szabad sétával a gyepon, hol totalisneurök is vannak) számos helyen a városban, a kiállítási területen, s a versenynapon a versenyterén is válthatók.

A többi jegyek: 30 kr. állóhelyek, 20 kr. a katonatisztek örmesterétől kezdve lefelé; továbbá 10 ftrós hintő-jegyek és 2 ftrós lovasjegyek csupán a verseny-napján a helyszínen délután 2 órától kezdve. — **Jegyzet.** I. Minden jegy kintastitisz terhe alatt láthatólag viselendő, és felszólításra előmutatandó. 2. Alább rangú jegyek a nagy tribüne jobboldali tornya alatti pénztárnál, reáfizetés mellett mindig kieserülhetők magasabb rangú jegyekre. A 10 ftrós hintőjegyekkel és 2 ftrós lovasjegyekkel a pálya bejáratára lehet menni, de a jegy nem jogosít felátmenni az I. oszt. helyre. — **Közelekedés:** Tramwayk és omnibusok a főváros minden részéből egész a versenyteréig, s így Budáról is. Ugyanekkor lesz a (közbeneső napokon) minden 5-től 10-ig az országos kiállítás is. 196 (1—1)

11.369. Hirdetmény.

1885. A városi szegények és polgári körházi betegek élemezésére folyó évi szeptember hó 18-án megtartott árlejtés eredménye — a kenyér kivételével — kielégítőnek nem találtatván, jóvá nem hagyatott; miért is e két rendbeli élemezésnek együttesen újabb beáradása a 1885. számú tanácsvezéssel elrendeltetett, s a **második árlejtés** megtartására szeptember hó 6-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, mely határidőre vállalkozni akarók 450 forint bántalmazást elöltava azzal hivatnak meg, hogy a megállapított étrend és árlejtési feltételek ugyanazon hivatalban megtekinthetők; és hogy a kitűzött határidőig kellő bántalmazást ellátott zártajánlatok is elfogadhatók, világosan kijelentett, hogy kiküldött árak a legutóbbi lett, de jóvá nem hagyott árlejtési ajánlatok fognak szolgálni.

Kecskemét, 1885. szeptember 25.

A gazdasági hivatal.

168 (2—1)

Pacsu Gergely örökösei

tulajdonához tartozó

2-ik tizedben 7-ik sz. alatt levő

ház

szabadkézből örökáron eladó; — esetleg bérbé adható.

Értesítést át

Pacsu Mihály

174 (0—5) ügyvéd.

Boros-hordó eladás.

Alolirott tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, miszerint nálla több jó boros-hordó jutányos áron kapható.

Dékány Imre

194 (0—2) sörcsarnokos.

Cs. kir. kizár szabadalmazott

Teke- és tekeasztalgár KNILL KÁROLY

BÉCS, IX., ROSSAU, ROTHE LÖWENGASSE Nr. 5-7.

Alapítottat 1807.

Ajánlja különösen az általa ujjonnan feltalált **Mantinelket**, melyek **„Excelsior-Banden“** név alatt ismeretek, legfinomabb angol kauszokból. Ezek jószág és tartósság tekintetében minden más Mantinelt sokban felülmúlnak s tekeasztalonként bizonyára csodálatos olcsó árért, csak 45 ftrért kaphatók Cs. k. kizár. szabadalm. patentkéimert, melyek az elefantcsont-tekével minden tekintetben felérnek, egy évi kezesség mellett ajánlom következő árakon: 60—62 mm. 5 frt., 63—66 mm. 6 frt., 67—72 mm. 6 frt 50 kr. dbonként. Tekeasztalok árjegyzéke és rajza ingyen és bérmentve. 195 (30—1)

Biztos kereset!

Mindenki tőke és kockázat (risico) nélkül osztrák-magyar állam- és díjsorsjegyek részletkezéses mellett eladása által az 1883. évi XXXI. tvczikk szerint **havonta 100—300 ftrt kereset**

Ajánlatok a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők:

Lang Lipót, nemzetközi hirdetői irodájában **Budapest, Dorottya-utca 9.** 197 (6—1)